

Måndagen i stilla veckan

Jesus i Getsemane

PSALMFÖRSLAG

- 59 Se, vi går upp till Jerusalem
- 68 Jesus, lär mig rätt betrakta
- 77 Från örtagården leder
- 80 Jesus, av de steg för oss du tagit
- 82 Se kärlet brast, och oljan är utgjuten

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Han gjorde sig ödmjuk
och var lydig ända till döden,
döden på ett kors.

Fil. 2:8

Psalm

Herre, hör min bön,
låt mitt rop nå fram till dig.
Dölj inte ditt ansikte för mig
när jag är i nöd.
Lyssna till mig,
skynda att svara när jag ropar.
Mina dagar svinner bort som rök,
och mitt inre glöder som en ugn,
mitt livsmod är brutet,
vissnat som gräs.
Jag är för matt för att äta,
jag har magrat av min suckan,
är bara skinn och ben.
Jag liknar en uggla i öknen,
är som en uv bland ruiner.
Jag måste vaka,
är som en ensam fågel på taket.
Mina fiender hånar mig dagen lång,
de gör narr av mig,
brukar mitt namn i förbannelser.

Jag äter aska som bröd
och blandar min dryck med tårar.
Ps. 102:2-10

Antifonen upprepas.

Första årgången

Första läsningen

Jer. 18:19-20

Lyssna till mig, Herre,
och hör vad mina motståndare säger.
Skall gott lönas med ont?
De har grävt en grop åt mig.
Tänk på hur jag stod inför dig
och vädjade för dem
och bad dig vända din vrede från dem.

Andra läsningen

1 Petr. 2:21-24

Kristus led för er skull, och gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår. *Han begick inte någon synd, och svek fanns inte i hans mun.* Han svarade inte med skymford när han skymfades. Han svarade inte med hotelser när han fick lida. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist. Våra synder bar han i sin egen kropp upp på träpålen, för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade.

Evangelium

Luk. 22:39–62

Jesus gick ut ur staden och begav sig som vanligt till Olivberget, och lärjungarna följde med. När han kom dit sade han till dem: "Be att ni inte utsätts för prövning." Själv drog han sig undan ifrån dem, ungefär ett stenkast, föll på knä och bad: "Fader, om du vill det, så ta bort denna bägare från mig. Men låt din vilja ske, inte min." En ängel från himlen visade sig för honom och gav honom kraft. I sin ångest bad han allt ivrigare, och svetten droppade som blod ner på marken. När han steg upp från bönen och kom tillbaka till lärjungarna fann han att de hade somnat, tyngda av sorg, och han sade till dem: "Hur kan ni sova! Stig upp och be att ni inte utsätts för prövning."

Medan han ännu talade kom det en stor skara människor. Han som hette Judas, en av de tolv, visade vägen, och han gick fram till Jesus för att kyssa honom. Jesus sade till honom: "Judas, förräder du Människosonen med en kyss?" När de som var med Jesus såg vad som skulle hända sade de: "Herre, skall vi ta till våra svärd?" Och en av dem slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom högra örat. Men då sade Jesus: "Nu räcker det." Och han rörde vid mannens öra och läkte honom. Sedan sade Jesus till de överstepräster och officerare vid tempelvakten och äldste som hade kommit dit för att gripa honom: "Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar. Dag efter dag var jag hos er i templet, och ni lyfte inte er hand mot mig. Men detta är er stund, nu har mörkret makten."

De grep honom och förde honom till översteprästens hus. Petrus följde efter på avstånd. De gjorde upp en eld mitt på gården och slog sig ner omkring den, och Petrus satte sig mitt ibland dem. En tjänsteflicka fick se honom där han satt i eldskenet, och hon såg noga på honom och sade: "Den där mannen var också med ho-

nom." Men Petrus förnekade det: "Nej, jag känner honom inte." Strax efteråt fick en annan syn på honom och sade: "Du hör också till dem." Petrus sade: "Nej, det gör jag inte." En timme senare var det någon som försäkrade: "Visst var den där också med honom, och han är ju från Galileen." Men Petrus sade: "Jag förstår inte vad du menar." Och just som han sade det gol en tupp. Då vände sig Herren om och såg på Petrus, och Petrus kom ihåg detta som Herren hade sagt till honom: "Innan tuppen gal i natt har du förnekat mig tre gånger", och han gick ut och grät bittert.

Andra årgången

Första läsningen

Jer. 18:19–20
(se första årgången)

Andra läsningen

1 Petr. 2:21–24
(se första årgången)

Evangelium

Joh. 18:1–27

När Jesus hade sagt detta gick han tillsammans med sina lärjungar ut till andra sidan av Kidrondalen. Där låg en trädgård som han och lärjungarna gick in i. Också Judas, han som förrådde honom, kände till platsen, eftersom Jesus och hans lärjungar ofta hade samlats där. Judas tog med sig vaktstyrkan och folk från översteprästerna och fariseerna, och de kom dit med lyktor, facklor och vapen. Jesus, som visste om allt som väntade honom, gick ut till dem och frågade: "Vem söker ni?" De svarade: "Jesus från Nasaret." Han sade: "Det är jag." Bland dem stod också Judas, han som förrådde honom. När Jesus nu sade: "Det är jag" vek de tillbaka och föll till marken.

Han frågade dem igen: "Vem söker ni?" och när de svarade: "Jesus från Nasaret" sade han: "Jag har ju sagt er att det är jag. Om det är mig ni söker, så låt de andra gå." Ty det som han hade sagt skulle uppfyllas: "Av dem som du har gett mig har jag inte låtit någon gå förlorad." Men Simon Petrus, som hade ett svärd med sig, drog det och slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom högra örat; tjänaren hette Malkos. Jesus sade då till Petrus: "Stick svärdet i skidan. Skulle jag inte dricka den bägare som Fadern har räckt mig?"

Kommendanten med sin vaktstyrka och judarnas män grep Jesus och band honom och förde honom först till Hannas, svärfar till Kajafas, som var överstepräst det året. Det var Kajafas som hade förklarat för judarna att det var bäst att en enda man dog för folket.

Simon Petrus och en annan lärjunge följde efter Jesus. Den lärjungen var bekant med översteprästen, och han följde med Jesus in på översteprästens gård, men Petrus stod kvar utanför porten. Den andre lärjungen, han som var bekant med översteprästen, gick då ut och talade med tjänsteflickan som vaktade porten och tog med sig Petrus in. Men flickan vid porten sade till Petrus: "Hör inte du också till den där mannens lärjungar?" Han svarade: "Nej, det gör jag inte." Tjänarna och vakterna stod och värmde sig vid en koleld som de hade tänt, eftersom det var kallt. Petrus stod där också och värmde sig tillsammans med dem.

Översteprästen frågade Jesus om hans lärjungar och hans lära. Jesus sade: "Jag har talat öppet till världen. Jag har alltid undervisat i synagogorna och i templet, där alla judar samlas. Jag har inte sagt något i hemlighet. Varför frågar du mig? Fråga dem som har hört mig vad jag har förkunnat för dem. De vet ju vad jag har sagt." En av vakterna som stod där gav honom då en örfil och sade: "Skall du svara översteprästen på det sättet?" Jesus sade: "Har jag sagt något som var fel, så säg vad det var.

Men om jag har rätt, varför slår du mig?" Hannas skickade honom då bunden till översteprästen Kajafas.

Men Simon Petrus stod där och värmde sig. De sade till honom: "Hör inte du också till hans lärjungar?" Petrus förnekade det: "Nej, det gör jag inte." Då sade en av översteprästens tjänare, en släkting till honom som Petrus hade huggit örat av: "Såg jag dig inte tillsammans med honom i trädgården?" Petrus förnekade det än en gång. Och just då gol en tupp.

Tredje årgången

Första läsningen

Jer. 18:19–20
(se första årgången)

Andra läsningen

1 Petr. 2:21–24
(se första årgången)

Evangelium

Matt. 26:30–56

När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget. Då sade Jesus till dem: "I natt skall ni alla komma på fall för min skull, ty det står skrivet: *Jag skall dräpa herden, och fåren i hjorden skall skingras*. Men när jag har uppstått, skall jag gå före er till Galileen." Petrus svarade honom: "Även om alla andra kommer på fall för din skull, så skall då jag aldrig komma på fall." Men Jesus sade: "Sannerligen, i natt innan tuppen gal skall du ha förnekat mig tre gånger." Petrus sade: "Om jag så måste dö med dig, skall jag aldrig förneka dig." Och detsamma sade alla lärjungarna.

Sedan gick Jesus med dem till ett ställe som heter Getsemane, och han sade till dem: "Sitt kvar här, medan jag går dit bort och ber." Han tog med sig Petrus och Sebe-

daios båda söner. Sorg och ängslan kom över honom, och han sade till dem: "Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka med mig." Han gick lite längre bort, kastade sig till marken och bad: "Fader, låt denna bägare gå förbi mig, om det är möjligt. Men inte som jag vill utan som du vill." Han gick tillbaka till lärjungarna och fann att de sov, och han sade till Petrus: "Ni orkade alltså inte hålla er vakna en enda timme med mig? Vaka, och be att ni inte utsätts för prövning. Anden vill, men kroppen är svag." Sedan gick han bort och bad för andra gången: "Fader, om denna bägare inte kan gå förbi mig utan jag måste tömma den, så låt din vilja ske." När han kom tillbaka, fann han återigen att de sov; de orkade inte hålla ögonen öppna. Han lämnade dem och gick bort och bad för tredje gången med samma ord. Sedan kom han tillbaka till lärjungarna och sade till dem: "Ja, ni sover och vilar er. Men nu är stunden här då Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer. Stig upp, låt oss gå. Här kommer han som skall förråda mig."

Medan han ännu talade, kom Judas, en av de tolv, och med honom en stor folkhop med svärd och påkar utsänd av överstepräster och folkets äldste. Förrädaren hade kommit överens med dem om ett tecken: "Den som jag kysser är det, grip honom." Han gick rakt fram till Jesus, hälsade honom med att säga rabbi och kysste honom. Jesus sade till honom: "Min vän, nu har du gjort ditt." Då gick de fram och grep Jesus och höll fast honom. En av dem som var med Jesus lyfte handen och drog sitt svärd, och han slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom örat. Då sade Jesus till honom: "Stick tillbaka ditt svärd. Alla som griper till svärd skall dödas med svärd. Tror du inte att om jag bad min fader skulle han genast skicka mer än tolv legioner änglar till min hjälp? Men hur skulle då skrifterna kunna uppfyllas som säger att detta måste hända?"

Vid samma tillfälle sade Jesus till folkhoppen: "Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar för att fånga mig. Var dag satt jag i templet och undervisade utan att ni grep mig. Men allt detta har skett för att profeternas skrifter skall uppfyllas." Då övergav alla lärjungarna honom och flydde.

Dagens bön

1.

Käre Frälsare, Jesus Kristus,
du vakade inte över din jämlikhet
med Gud.
Du avstod från den himmelska
härligheten
och blev en av oss.
Du gick smärtornas väg.
Låt oss få vara dina lärjungar,
helga oss till din tjänst
och låt oss leva för vår himmelske Fader.
Dig vare ära i evighet.

2.

Vår Herre Jesus Kristus,
du gick till Getsemane trädgård
tillsammans med dina lärjungar.
Där greps du av ångest inför ditt lidande,
men du härdade ut.
Hjälp oss att vaka och be,
så att också vi känner Guds vilja.
Dig vare ära i evighet.

3.

Käre Frälsare Jesus Kristus.
Dina lärjungar orkade inte vaka med dig
i Getsemane,
och Petrus som älskade dig
vågade inte medge att han var en
av de dina.
Hjälp oss att under denna vecka
minnas din ensamma väg
och att inte överge dig när du behöver
vårt stöd.
Ge oss trofasthet, Herre.